

oprindelige forskel mellem kassens pensionsmæssige forpligtelser og dens formue, men forskellen tværtimod var blevet forøget, henstillede finansministeriet, at der for nationalforeningen etableredes en nyordning, hvorefter der for fremtiden alene skulle foretages henlæggelser til pensionskassen til dækning af grundpensionerne, medens udgifter til reguleringstillæg og andre tillæg til pensionerne skulle afholdes over nationalforeningens driftsregnskab. Indenrigsministeriet opnåede derefter finansudvalgets tilslutning til en sådan ordning, der er i overensstemmelse med, hvad der gælder inden for en række andre statsunderstøttede pensionsområder. Denne ordning beregnedes på det pågældende tidspunkt at ville medføre en nedsættelse af statens årlige tilskud til nationalforeningen med ca. 342 000 kr. Jeg tillader mig herom at henvise til skrivelse herfra af 7. september 1954 og det ærede udvalgs skrivelse af 24. september 1954 (aktstykke nr. 989).

I forbindelse med denne ændring af finansieringen af pensionsudgifterne stadfæstede handelsministeriet med virkning fra den 1. april 1954 nye vedtægter for pensionskassen, hvorefter grundpensionerne skal udredes af pensionskassen, medens reguleringstillæg og andre tillæg til pensionen — jfr. vedtægtens § 27 — refunderes af nationalforeningen. Udgifterne til disse tillæg dækkes af statskassen gennem de årlige bevillinger til dækning af foreningens underskud til driften af tuberkuloseinstitutionerne, jfr. finanslovens § 13 IV. D. 2. a.

Til sikring af tjenestemændenes pensionsrettigheder er det i vedtægternes § 1, stk. 2, fastsat, at nationalforeningen hæfter fuldt ud for udredelsen af de tjenestemændene og deres efterladte tillagte pensioner, og i tilslutning hertil er det i § 36 bestemt, at der — såfremt pensionskassen opløses på grund af nedlæggelse af sanatorier eller af selve foreningen og der hverken i pensionskassens eller nationalforeningens midler er tilstrækkelig dækning for pensionerne — skal ske en forholdsmæssig reduktion af de pensioneredes krav, for så vidt angår grundpensionerne.

Nationalforeningen har stadig fulgt statens regler med hensyn til lønninger og pensioner, og efter gennemførelsen pr. 1. april 1958 af den nye lønningslov for statens tjenestemænd er der med finansministeriets tilslutning foretaget tilsvarende regulering af foreningens lønninger. Det er herefter endvidere hensigten at udarbejde nye pensionsvedtægter for foreningens pensionskasse, og der er med henblik herpå optaget forhandling med finansministeriet, hvorunder det bl. a. vil blive klarlagt, hvorvidt der — efter at den nuværende deling mellem grundpension og reguleringstillæg er bortfaldet — skal ske en udvidelse af kassens aktiver, eller om denne fremdeles kun skal påtage sig en del af pensionerne. Kassen opkræver allerede nu det for statens tjenestemænd gældende pensionsbidrag, 4 pct. af bruttolønnen. De nye pensionsvedtægter vil til sin tid blive forelagt handelsministeriet til godkendelse.

Som det er det ærede udvalg bekendt, har nationalforeningen i de senere år gennemført foranstaltninger til udnyttelse af de som følge af nedgangen i tuberkulosen ledigblevne sanatoriepladser, og som led i denne afvikling har foreningen pr. 1. februar 1959 afhændet Silkeborg sanatorium til Den Kellerske Åndssvageanstalt til indretning af en plejehospital for åndssvage. Jeg tillader mig herom at henvise til socialministeriets skrivelse af 16. januar 1959 til det ærede udvalg, i hvilken det er anført, at købesummen er fastsat til 1,5 mill. kr., hvoraf 678 750 kr. berigtiges ved overtagelse af restgælden på et af statskassen med panteret i sanatoriet ydet lån, medens 821 250 kr. udbetales nationalforeningen kontant.

Ved nedlæggelsen af Silkeborg sanatorium er bl. a. opstået spørgsmål om, hvorledes der skal forholdes med de 11 pensionsberettigede tjenestemænd, der har været ansat på sanatoriet. Nogle af disse er overført til andre af foreningens tuberkuloseinstitutioner. Nogle forbliver på sanatoriet efter åndssvageforsorgens overtagelse af dette, medens andre er overgået til Skanderborg amts tuberkuloseafdeling og tuberkulosestationer, og i disse tilfælde overføres de pågældende tjenestemænd til åndssvageforsorgens og Skanderborg amts pensionsordninger. Kun en ældre tjenestemand har nationalforeningen måttet afskedige med pension ved nedlæggelsen af sanatoriet,